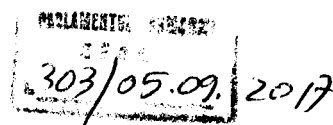

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1295
24.08.2017

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind înființarea și funcționarea pe lângă casele de copii și centrele de plasament a unor Ateliere sau Centre de Ucenicie*, inițiată de doamna deputat PSD Laura-Mihaela Moagher împreună cu un grup de parlamentari PSD (**Bp. 220/2017**).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea cadrului legal pentru înființarea și funcționarea, pe lângă casele de copii și centrele de plasament, a atelierelor sau centrelor de ucenicie destinate exclusiv învățării și practicării unor meserii, cu preponderență tradiționale, de către copiii aflați în aceste centre, cu vârste cuprinse între 16-18 ani.

Coordonarea acestor activități urmează să fie făcută de persoane specializate, angajate în cadrul Casei de Copii sau a Centrului de Plasament pe postul de „*coordonator curs*”, însă fără să fie obligate să dețină atestatul de formator.

După absolvire, cursanților li se eliberează o diplomă sau un certificat de calificare, care să ateste competențele dobândite de aceștia, fără să mai fie nevoie de obținerea unor alte certificări prin cursuri acreditate de Autoritatea Națională pentru Calificări.

Conform inițiativei legislative, sumele necesare înființării și funcționării acestor Ateliere sau Centre de Ucenicie să fie suportate din bugetele proprii, iar asigurarea bazei materiale necesară desfășurării activității să poată fi făcută și din sponsorizări, donații etc.

Potrivit *Expunerii de motive* „tinerii care ies din sistemul de protecție sunt o categorie extrem de vulnerabilă, aceștia neavând practic nicio șansă de integrare, neavând nicio altă alternativă de a-și construi propria viață, de a avea propria sursă de venit și de a se integra astfel în societate”.

II. Observații

1. Din punct de vedere al protecției drepturilor copilului, apreciem că înființarea Ateliereleor sau Centrelor de Ucenicie pe lângă centrele de plasament ar crea premisele educării și formării profesionale a copiilor din centrele de plasament într-o formă segregată, pe criteriul statutului de copil „din centru de plasament”, segregarea fiind una dintre cele mai dure forme de discriminare recunoscută public în ultimii ani. Segregarea școlară a copiilor din centrele de plasament poate întări prejudecățile și discriminarea față de această categorie de copii.

2. Considerăm că măsura propusă de inițiatori pentru învățarea unei meserii în cadrul atelierelor sau centrelor de ucenicie înființate pe lângă centrele de plasament nu garantează asigurarea unui nivel minim al calității formării profesionale care să permită atingerea scopului propus prin inițiativa legislativă, și anume educarea și integrarea tinerilor în societate și susținerea acestora pentru a-și asigura o sursă de venit prin încadrarea într-o unitate economică sau prin înființarea unei societăți comerciale.

În inițiativa legislativă nu sunt prevăzute cerințe concrete, care să garanteze că persoanele angajate în posturile de coordonatori de curs au competențele necesare elaborării și furnizării unor programe de pregătire profesională adecvate din punct de vedere pedagogic.

De asemenea, conducătorii centrelor de plasament, care aprobă aceste programe de pregătire profesională, nu au competențele profesionale și pedagogice necesare îndeplinirii acestei responsabilități. Mai mult, programele de studiu trebuie să respecte anumite standarde, astfel încât persoanele care parcurg aceste programe să poată obține certificate recunoscute la nivel național pentru a avea șanse de încadrare pe piața muncii.

Menționăm că dispozițiile art. 342 alin. (1) din *Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare*, prevede că „Autoritatea

Națională pentru Calificări evaluează și certifică evaluatorii de competențe profesionale, evaluatorii de evaluatori și evaluatorii externi”.

De asemenea, în conformitate cu prevederile *Legii nr. 1/2011*, educația și formarea profesională inițială a copiilor, în scopul dobândirii unei calificări profesionale din perspectiva integrării pe piața forței de muncă, se poate realiza prin:

- învățământul liceal - filieră tehnologică, cu durată de 4 ani, organizat după finalizarea clasei a VIII- a, ai cărui absolvenți pot dobândi, în urma promovării examenului de certificare a pregătirii profesionale, certificat de calificare de nivel 4 al Cadrului național al calificărilor (CNC), corespunzător nivelului de referință 4 (tehnician) al Cadrului european al calificărilor (CEC);

- învățământul profesional, organizat după finalizarea clasei a VIII- a, ai cărui absolvenți pot dobândi, în urma promovării examenului de certificare a pregătirii profesionale, certificat de calificare de nivel 3 al CNC, corespunzător nivelului de referință 3 al CEC (muncitor calificat);

- stagii de pregătire practică, organizate după clasa a X-a de liceu, la finalul cărora, după promovarea examenului de certificare, absolvenții dobândesc certificatul de nivel 3 CNC;

- învățământul postliceal, care cuprinde școala postliceală și școala de meserii, cu durată de 2 ani, organizat după finalizarea liceului tehnologic, ai căror absolvenți pot dobândi, în urma promovării examenului de certificare a pregătirii profesionale, certificat de calificare de nivel 5 al CNC, corespunzător nivelului de referință 5 al CEC (tehnician).

3. Totodată, menționăm că nu sunt prevăzute niciun fel de cerințe de calitate referitoare la comisia de examen, probele de examen, cerințele minime pentru promovarea examenului de evaluare a competențelor profesionale de către absolvenții acestor programe de pregătire profesională.

Se precizează că, după absolvirea acestor programe de pregătire profesională, cursanților li se va elibera o diplomă sau un certificat de calificare. Potrivit reglementărilor legislative în vigoare, eliberarea unui certificat de calificare cu recunoaștere națională este posibilă numai după absolvirea unui program de formare profesională autorizat/acreditat și după promovarea unui examen național de certificare a calificării.

Prin urmare, nu există garanția că o diplomă eliberată de centrul de plasament va avea recunoaștere pe piața muncii și le va permite absolvenților să obțină un loc de muncă.

Având în vedere obiectivele urmărite prin prezenta inițiativă legislativă, respectiv învățarea și practicarea unor meserii de către copiii cu vârsta de minimum 16 ani, finalizate prin obținerea unei calificări, considerăm că *Legea nr. 279/2005* asigură cadrul normativ prin care acest scop poate fi atins.

Apreciem, astfel, că îndeplinirea scopului propus prin inițiativa legislativă este posibilă numai prin asigurarea sprijinului necesar pentru ca acești copii să urmeze și să finalizeze cu succes un program de formare profesională acreditat/autorizat în cadrul învățământului profesional/dual sau prin programe de ucenicie.

4. Menționăm că dispoziții speciale au fost instituite prin *Legea nr. 76/2002*¹ în beneficiul tinerilor cu risc de marginalizare socială care se află în sistemul de protecție a copilului sau provin din acest sistem.

Astfel că, potrivit art. 93¹ din acest act normativ, promovarea participării pe piața muncii a tinerilor cu risc de marginalizare socială se realizează de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă prin:

- a) acompaniament social personalizat;
- b) activități de informare și promovare a intereselor tinerilor cu risc de marginalizare socială în rândul angajatorilor;
- c) subvenționarea locului de muncă.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 205 alin. (5) din *Legea educației naționale nr. 1/2011*, „*Instituțiile de învățământ superior pot acorda, în afara cifrei de școlarizare aprobate, cel puțin un loc pentru studii gratuite absolvenților cu diplomă de bacalaureat proveniți din centrele de plasament, în condițiile stabilite de senatul universitar*”.

Mai mult, potrivit art. 55 alin. (2) din *Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „*La cererea tânărului, exprimată după dobândirea capacității depline de exercițiu, dacă își continuă studiile o singură dată în fiecare formă de învățământ de zi, protecția specială se acordă, în condițiile legii, pe toată durata continuării studiilor, dar fără a se depăși vârsta de 26 de ani*”.

Totodată, alin. (3) al aceluiași articol prevede că „*Tânărul care a dobândit capacitate deplină de exercițiu și a beneficiat de o măsură de protecție specială, dar care nu își continuă studiile și nu are posibilitatea revenirii în propria familie, fiind confruntat cu riscul excluderii sociale, beneficiază, la cerere, pe o perioadă de până la 2 ani, de protecție specială, în scopul facilitării integrării sale sociale. Acest drept se pierde în cazul în care se face dovada că tânărului i s-au oferit un loc de muncă și/sau locuință cel puțin de două ori, iar acesta le-a refuzat ori le-a pierdut din motive imputabile lui*”.

5. Considerăm că măsura propusă de inițiatori contravine dispozițiilor *Legii nr. 279/2005 privind ucenicia la locul de muncă, republicată, cu*

¹ privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare:

modificările ulterioare, care prevede, la art. 1 alin. (1) că „Ucenicia reprezintă formarea profesională realizată la locul de muncă în baza unui contract de ucenicie”.

De asemenea, „Contractul de ucenicie este un contract individual de muncă de tip particular, încheiat pe durată determinată, în temeiul căruia o persoană fizică, denumită ucenic, se obligă să se pregătească profesional și să muncească pentru și sub autoritatea unei persoane juridice sau fizice denumite angajator, care se obligă să îi asigure plata salariului și toate condițiile necesare formării profesionale. Încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului de ucenicie se fac în condițiile respectării reglementărilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la ucenicie și la contractul individual de muncă”.

Formarea profesională realizată la locul de muncă în bază unui contract de ucenicie, se organizează, la inițiativa angajatorilor, de furnizori de formare profesională autorizați în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările ulterioare.

Referitor la coordonatorul de ucenicie, Legea nr. 279/2005, precum și legislația subsecventă, prevede că acesta „este salariatul angajatorului sau, după caz, întreprinzătorul persoană fizică organizator al uceniciei la locul de muncă și care are obligația de a colabora cu furnizorul de formare profesională autorizat pentru organizarea, desfășurarea și evaluarea continuă a formării profesionale a ucenicului, pe baza standardului ocupațional corespunzător ocupației în care se califică ucenicul”;

Totodată, potrivit art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 855/2013², „Poate avea calitatea de coordonator de ucenicie salariatul sau, după caz, întreprinzătorul persoană fizică ce îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este calificat pentru practicarea ocupației sau, după caz, a activității pentru care se organizează programul de ucenicie;

b) practică ocupația sau, după caz, activitatea pentru care se organizează programul de ucenicie;

c) are o experiență de muncă în ultimii 5 ani din care cel puțin 2 ani în ocupația sau, după caz, în activitatea pentru care se organizează ucenicia;

d) nu are cazier judiciar;

e) este apt din punct de vedere fizic și psihic.

Având în vedere cele menționate, considerăm că organizarea uceniciei la locul de muncă se poate realiza numai în condițiile prevăzute de Legea nr. 279/2005.

² pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 279/2005 privind ucenicia la locul de muncă;

6. Aplicarea prevederilor propuse în inițiativa legislativă determină influențe financiare asupra bugetului general consolidat, neținându-se cont de dispozițiile art. 21 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010 republicată, cu modificările ulterioare*, care prevăd că „În cazurile în care se fac propuneri de acte normative care conduc la diminuarea veniturilor bugetare, se va elabora fișa financiară potrivit prevederilor art. 15 din *Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare*, care trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) să aibă avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Consiliului fiscal, conform căruia impactul financiar a fost luat în calcul în prognoza veniturilor bugetare și nu afectează țintele bugetare anuale și pe termen mediu;

b) să fie însoțită de propuneri de măsuri de compensare a impactului financiar respectiv, prin majorarea altor venituri bugetare”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Mihai TUDOSE
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Călin-Constantin-Anton **POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului